

גנזי המלך

ארבע כופות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

322

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"בַּסֶּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֶּכֶת"

עליה והצלחה בסופה

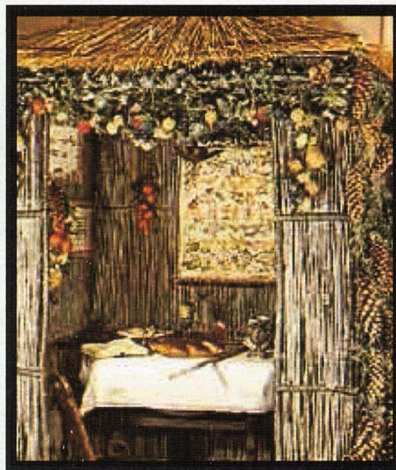
מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

לדור בה דרך קבע.

"וַיִּשְׁלַם נְהַגָה סֶלֶם מִצֵּב אֶרְצָה נְרָאשׁוּ
מִגֵּיעַ הַשְּׁמֵימָה" (בראשית' כח). ואיתא
במדרש: מלמד שהראה הקב"ה ליעקב
שרו של בבל עולה ויורד; אמר הקב"ה
ליעקב: "אף אתה עולה". באותה שעה
נתירא יעקב אבינו ואמר: "שמא ח"ו
כשם שלאלו יש ירידה, אף לי כן?"
א"ל הקב"ה: "ואתה אל תירא, אם
אתה עולה, אין לך ירידה עולמית!" לא
האמין ולא עלה. א"ל הקב"ה: "אלו
האמנת ועלית לא ירדת. ועכשיו שלא
האמנת ולא עלית, עתידין בניך שיהו
משתעבדין בארבע מלכויות בעוה"ז,
במסים וארנוניות" (ויקר"ר כט ב).

יעקב אבינו פחד מעליה כזו שהיא מצד
המזל, אשר הירידה כרוכה ברגליה. ופחד
מן הגדולה בעוה"ז ואף שהבטיחו הקב"ה
שלא ירד לעולם, מכל מקום פחד שמא
יגרום החטא ואף אם ישאר בגדולתו ינכו
מזכויותיו עבור עליה זו אם לא יהיה ראוי
אליה. ואפשר עוד; שביותר, יעקב העדיף

המשך בעמ' 2 <<<

בבחינת: "תֵּשְׁבוּ" כעין תדורו' ז"א;
שעיקר עסקיו ועמל נפשו ישים דוקא
בדירת עראי זאת, ביודעו שעל ידה יקים
עיקר דירתו וקביעותו בעוה"ב ולכן אנו
מוציאים את שתי הבחינות בסוכה, מצד
אחד היא רק דירת עראי ומאידך צריך

'אמרה תורה... צא מדירת קבע ושב
בדירת עראי' ('סוכה' ב.). 'תנו רבנן:
"תֵּשְׁבוּ" כעין תדורו, מכאן אמרו כל
שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע
וביתו עראי' (שם כח:).

כבר האריכו קדמאי שבמצות סוכה יש
רמז והתעוררות לאדם שיזכור שאינו אלא
עראי ועליו לצאת מדירת קבע, כלומר:
לצאת מהרגשתו והשקפתו שהינו קבוע
בזה העולם החולף וכמ"ש ה'זהר': 'חליף
ואזיל בר נש בהאי עלמא וסביר דדיליה
הוא וישתאר בגוה לדרי דריה'.

אולם נראה שיש להדגיש גם את הצד
השני של המטבע; שאחרי שהאדם הגיע
לבחינת סוכה שהיא 'צלא דהימנותא'
ומבין שאינו נמצא אלא לזמן מסוים בהאי
עלמא כבדירת עראי, צריך אז לעשות את
סוכתו קבע. כלומר: במה שנוגע לעבודת
ה' להרגיש את עצמו קבוע, רק אחרי
שיזרוק מעליו עול של עוה"ז וירגיש את
עצמו כאורח נטה ללון, יוכל לפנות את
עצמו לעבודת הבורא באופן של קבע

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר ביהוד

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

➤➤➤ המשך מעמ' 1

בתו הוסיף בכל חבית עוד לוג מים והמים הזה היה נהפך לחומץ דרך נס. אז התאמץ החתן לשאול, אם כה כחו גדול יוסיף עוד לוג מים שיהיה גם עבור בני ביתו? והשיב החסיד שקשה לו להעמיס על החבית משא כזה.

ומצאנו להגר"א זצ"ל שלצדיקים מצפינים גם שכר הפירות לעוה"ב ('אבן שלמה' י ה) ובאמת ראינו אצל עשוי הרשע שהיה מאמין גדול והיה מכבד את אביו והאמין בכח ברכותיו עד שנשבר כ"כ כשהפסידם. ובכל זאת אבד את עולמו רק בשביל זה שהיה להוט אחרי הנאות העוה"ז, אולם יעקב אבינו לא נתפעל מכל חמודי תבל והיה מוכן לעשות כרי מכל כספו וזהבו וליתנם לעשוי כדי לקנות ממנו מערת המכפלה.

בעת הזאת שזכינו לעליה מסוימת ע"י מצות ישוב ארץ ישראל, עלינו לפחד כמו שפחד יעקב אבינו, שלא תהיה עלינו זאת מצד הטבע והמזל כעליתם של אומות העולם, משום שעליה כזאת סופה ירידה וכליה חלילה, עלינו להתאמץ להגיע למעין עליה שבחר יעקב, עליה רוחנית התלויה בבחירת האדם, שהיא העלייה האמיתית וההצלחה הנכספת. ('המוסר והדעת'). ■

וקפל הקב"ה את הארץ מתחתיו, בכל זאת עומד ומתחנן רק על "לָחֶם לְאָכַל וּבָגֶד לְלַבֵּשׁ". עיקר בקשתו היתה: "תְּהִי ה' לִי לְאֱלֹקִים" – 'שלם מן החטא' (רש"י). "וְשִׁבְתִי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי" – 'שלא ימצא פסול בזרעו', עיקר תפלתו היתה על צד הרוחני ולא איכפת לו לקמוץ מעיסתו כדי לזכות לזה.

וכן גדולי ישראל הלכו בעקבותיו של יעקב אבינו ומיעטו בצרכיהם הגשמיים, מפני שהעיקר אצלם היה הצד הרוחני. ומספרים על החסיד ר' זונדיל זצ"ל: שהשיא את בתו לעילוי גדול וירא שמים והבטיח להחזיקו על שלחנו והיה מקיים הבטחתו ומפרנסו בהרחבה, אולם בתו תמיד השתמטה מלאכול עם בעלה מלבד בשבתות באמתלאות שונות, כשהיו אוכלים מאכלי חלב אמרה שלא עברו שש שעות מעת שאכלה בשר ואם אכלו בשר היתה אומרת שהבשר קשה לה כעת.

התנהגות הזאת היתה מוזרה לבעלה, עד שנודע לו שחותנו היה עני ולא סיפק בידו להחזיקו בהרחבה כזאת וכאשר התחיל לעקוב אחרי מקור הכנסתו נודע לו שהיה סוחר בחומץ ומאז שהשיא את

להשתעבד במסים וארנוניות כדי להתחמק מקבלת השלטון בזה העולם, שהרי השלטון עלול להביאו לידי הרגשה של קביעות ועי"ז היה ממיט על עצמו אסון חלילה.

ומאיךך כאשר קם יעקב משנתו ואחרי כל החזיון הגדול שראה וההבטחות הגדולות על הארץ והבנים ושמירת ה' עליו, הצטער בלבו באומרו: "אָכֵן יֵשׁ ה' בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֶנְכִי לֹא נִדְעָתִי" ('בראשית' כח). ופרש"י: 'שאם ידעת, לא ישנתי במקום קדוש כזה'. לא שת לבו לכל ההשגות הגדולות שהשיג ורק הצטער שמא זלזל בקדושת המקום בזה שישן שם, כ"כ היה קבוע בעבודת ה', שכל דאגתו היתה רק שלא ימעט מן המוטל עליו.

כמו כן בתפלתו להקב"ה ביקש יעקב; אך "לָחֶם לְאָכַל וּבָגֶד לְלַבֵּשׁ" (בראשית כח) על אף שנתגדל כבן מלך בביתו של יצחק, 'עד שהיה אומרים: 'זבל פרדותיו של יצחק, שוה יותר מכספו וזהבו של אבימלך' ' (בר"ר סד 1). בכל זאת לא תבע ברכות אביו של 'משמני הארץ ורב דגון ויתירש' ('בראשית' כז). אף שעתה הוגד לו: 'פִּרְכָּצֶת יָמָה וְנִדְמָה' (שם כח).

מעלה אדומים אשכול הביס למדעים ואומיות מדבר יהודה 5

ביום ראשון כה' תשרי 3/10/10

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב' 20:00 תחילת התוכנית 20:30

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

הרב זכריה יצחק שליטא

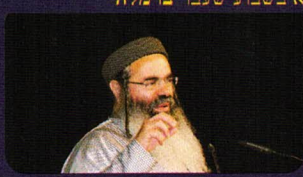
קריאה בתימנית

תפילות ראש השנה, יום הכיפורים וסוכות

ניתן להשיג במשרדו שופר רזז מתתיהו 10 בני ברק

תמונות מהרצאותו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר ברמלה

'אושפיזין'

איך לזכות לברכתם האישית של שבעה אושפיזין עליאין קדישין

רבנו, אהרון הכהן ויוסף הצדיק מברכים אותו (ישעיה נח יא - יב): **"וְנִתְּנָה ה' תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצִדְקָתוֹ וּבְנִפְשָׁהּ וְעֲצֻמֹתֶיהָ יִתְּלִין וְקִיּוֹתָּהּ יִגְדֵּן וְכִנּוּהָ וְכִמּוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכָּבְבוּ מִיָּמָיו: וְכִנּוּ מִמֶּנּוּ חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר נְדוּר תְּקוּמָם וְקָרָא לָהּ גִּזְרֵי פִּרְצֵי מְשׁוּבָב נְתִיבוֹת לְשִׁבְתָּהּ".** ודוד המלך מברך אותו (ישעיה נד יז): **"כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תְּקוּם אִתְּךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשָׁעִי".** אשרי חלקם ומה נעים גורלם, של אותם בני אדם שזוכים לכל הברכות האלו מפי צדיקי עולם, שבעה אושפיזין עליאין קדישין. עד כאן מדברי ה'זוהר הקדוש'.

וטוב שיחלק הכסף לשבעה חלקים ויאמר בפיו: **"זה לצדקה בשביל חלק אברהם אושפיזין קדישא. וזה בשביל חלק יצחק אושפיזין קדישא".** וכן הלאה. וכל חלק יהיה סכום יפה ונכבד, כיד ה' הטובה עליו. (הגר"ח פלאגי 'פלא יועץ' פסקי תשובות שפז).

כל רגע מצוה

בכל רגע ששוהה בסוכה, מקיים מצות עשה מן התורה, **שנאמר: "בַּסֹּכֶת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים"** ('ויקרא' כג). וטוב שיכוין שצונו הקב"ה לישב בסוכה זכר ליציאת מצרים וזכר לענני כבוד שהקיף הקב"ה את אבותינו ובפרט יכוין כן, כשאוכל את כזית הפת בלילה הראשון בסוכה. (כל הנ"ל הובא בספר 'חג הסוכות בהלכה ובאגדה').

דבריו בתרגום: וישמח את העניים, משום שחלק האשפיזין (האורחים הקדושים שהם אבות העולם, משה אהרון יוסף ודוד כמבואר להלן) שהאדם מזמין לסוכתו, הוא החלק של העניים ואם מזמין את האושפיזין ואינו נותן את חלקם לעניים, הם קמים מסוכתו ואומרים עליו ('משלי' כג ו): **"אֵל תִּלְחַם אֶת לֶחֶם רַע עֵין נָאֵל תִּתְּאֵין לְמִטְעַמְתֵּינוּ".** כי שלחן זה אינו שלחן של הקב"ה, אלא של רע עין ואוי לו לאותו אדם בשעה שהאורחים האלו קדושי עליו, עוזבים את שלחנו ואומרים עליו דברים חמורים מאוד, כמבואר שם ב'זוהר' (ה) ה' יצינו.

אבל האדם הדואג לעניים ונותן להם ואחר כך לבני ביתו ומשמח את ליבם של העניים – הקדוש ברוך הוא שמח עימו וכל האושפיזין מברכים אותו. **כדלהלן; אברהם אבינו מברך אותו ('ישעיה' נח יד): "אֵץ תִּתְּעַנֵּן עַל ה' וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל בְּמוֹתֵי אֶרֶץ וְהִאֲכַלְתִּיךָ נִחְלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ".** יצחק אבינו מברך אותו ('תהילים' קיב ב - ג): **"גְּבוּרָה בְּאֶרֶץ יִהְיֶה וְזָרְעוֹ דוֹר יִשְׁרָיִם יִבְרַךְ: הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקוֹ עֹמֵד לְעַד".** יעקב אבינו מברך אותו ('ישעיה נח ח - י'): **"אֵץ יִבְקַע כְּשֶׁחָר אֹרֶךְ וְאֶרְכָּתְךָ מִהֲרָה תִצְמַח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה כְבוֹד ה' וְאֶסְפָּד: אֵץ תִּקְרָא וְה' יַעֲנֶה תְּשׁוּעָה וְיֹאמֶר הַנְּנִי אִם תִּסֵּר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה וְשִׁלַּח אֶצְבְּעֵי נְדָרֶיךָ: וְתִסַּק לְרַעַב וְנִפְשָׁה וְנִפְשָׁה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בְּחִשָּׁה אֹרֶךְ וְאֶפְלָתְךָ בְּצִדְקָיִם".** משה

כתב הרמב"ם (שביתת יו"ט ו יח - 'מגילה' ב יז): 'וכשאוכל ושותה בחג, חייב להאכיל לגר, ליתום ולאמנה עם שאר העניים האומללים. אבל מי שנוצל דלתות ביתו ואוכל ושותה עם בניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי הנפש, אין זו שמחת מצוה, כי אם שמחת כרסו'.

'אין שמחה גדולה ומפוארה אצל הקב"ה, אלא לשמח לב עניים ויתומים ולאמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו, דומה לשכינה, שנאמר: "לְהַשְׂיִת רוּחַ שְׁפָלִים וְלַהֲשִׁיחַ לֵב נִדְכָּאִים" ('ישעיה' נד).

בזמן בית המקדש היתה מצוה על ישראל לשמח את הכהנים הלויים, מפני שהיו עובדים בבית המקדש ומורים הוראות בישראל **שנאמר: "יורו מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל"** ('דברים' לג). ובזמננו, שאין עבודת בית המקדש, מצוה לשמח את האברכים שלומדים תורה יומם ולילה ומורים הוראות בישראל שהם במקום הכהנים הלויים, **כמו שאמרו חז"ל ('מנחות' קי): "תלמידי חכמים שעוסקים בתורה, מעלה אני עליהם כאילו עוסקים בעבודת בית המקדש"** ('בנין שלמה' להגר"ש הכהן מולינא. חזו"א יו"ט טז).

ויש להשתדל תמיד לשמח ולסייע את הזקוקים ובפרט בחג הסוכות, כמבואר ב'זוהר' הקדוש ('אמור' קג): **וזה תוכן**

'סוכות'

'שמחת תורה בגיטו'

רגע אחד בלבד יכולתי להיעצר בתוך הסוכה, בירכתי את ברכת 'שהחינו' בכונה וברגש רב ויצאתי תכף ומיד מן הצד השני, לא היה זמן להתעכב כי המצעד הזה נמשך הלאה.

אתרוג אחד לאלפי יהודים

תוכן המכתב שלפנינו נשלח בעיצומם של ימי התופת על ידי הרב מיכאל דוב ויסמנדאל זצ"ל, במכתב זה הוא מבקש מידידו שידאג עבורם לסט ארבעת המינים בכדי שאם יזכו לחיות עד חג הסוכות

בו ביום איזה מחסן כאילו לשם אחסנת כלי העבודה שלהם, את המחסן עשו ללא קורת גג, הוא כוסה בסכך כשר שהצטבר משאריות העצים שהיו בידם, סוכה זו משכה אליה את כל אסירי המחנה.

הבשורה הועברה מפה לאוזן, נסכה אושר ותקוה אצל האסירים היהודים, היהודים הסתכנו לעזוב את צריפיהם באמצע הלילה, דבר שהיה אסור באיסור חמור לפי החוקים הקפדניים של המחנה, היו היוצאים פונים לכיוון אותה סוכה החשאית, גם אני הייתי בין זרם הפונים,

הסוכה החשאית

בספרו של מ. פראגר 'אלה שלא נכנעו', מובאת עדותו של ניצול שואה בשם מר שמואל ליפשיץ המספר על חג הסוכות במחנה. הוא מספר: שבהיותו במחנה פלאשוב בליל ראשון של חג הסוכות שנת תש"ו, באותו לילה ראשון של החג נמשך מצעד חשאי באחד מפינות המחנה.

לאן נמשך המצעד? אל הסוכה הארעית באמת, שהוקמה בכיכר העצים של המחנה, הפועלים שעבדו במחלקה זו בנו

יוכלו להודות לקב"ה בדמעות שלישי בקיום מצוה זו. בדבר זה היו טרודים אותם הקדושים כבר בראשית חודש אב (לפי תאריך המכתב הנושא את פרשת 'דברים', שהיא הפרשה הנקראת לפני תשעה באב), בו בזמן שחיייהם תלויים להם מנגד, כל יום ויום נושא בחובו ספק חיים ומות, כפי שהוא מציין בתוך מכתבו.

ב' לסדר דברים תש"ד

שלום וברכה לידי היקר מו"ה ברוך משולם נ"י .... אני מבקש ומחלה את פני מע"כ .... אנחנו פה מודים לד' הטוב בכל יום ויום במדה מרובה על חיינו, אם יזכנו ברחמיו וישמור אותנו בחיים עד חג הסוכות הבעל"ט רצוננו להודות לפניו בארבעת המינים, אם רק אתרוג אחד יהיה, נקיף אותו בכל המדינה כמו שעשינו אשתקד, אלפי בני ישראל ברכו הברכה על אתרוג אחד בדמעות שלישי.

ידידו נצח מיכל דוב

הוראת החזון איש בענין אתרוג תימני הנמצא אצל הרב אלישיב

בספר 'מעשה איש' מובאת עדותו של הרה"ג רבי בערל ויינטרויב שליט"א, המספר: שבאחד השנים בחיי מרן ה'חזון איש', הוא קנה אתרוגים תימניים עבורו ועבור החברותא שלו הלא הוא רבנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א, את האתרוגים הלך לבחור בעודם על העצים וקנאם מבעל הפרדס, לאחר שהביאם מביתו הפריש עליהם תרומות ומעשרות מאחד האתרוגים שהביא מבעל הפרדס לצורך כך, לאחר מכן הביא שני אתרוגים לרבנו הגר"ח שליט"א, ששלח אתרוג אחד מהם לחמיו מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א.

בליל יו"ט התעוררה לפתע להרב ויינטרויב שאלה על אופן הפרשה שעשה, מאחר והוא שילם לבעל הפרדס על האתרוגים שבחר בזמן שהם היו עוד על העץ, כיון שכך נמצא שקנה את האתרוגים בהיותם במחומר ואילו את הפרשת תרומות ומעשרות עשה מאתרוג תלוש שהיה במקום ונתן לו אותם הבעה"ב לצורך כך, נמצא א"כ שהאתרוג ממנו הפרישו פטור מתרומות ומעשרות מן התורה לפי חלק מדעות הראשונים, כיון שהיה בתורת לקוח בידו ואילו האתרוגים שבחר לקיום מצות ארבעת המינים קנה במחומר ואינם נחשבים בכלל פטור לקוח, נמצא שהם חייבים בהפרשת תרו"מ מן התורה, אי אפשר להפריש מדבר החייב רק מדרבנן, על דבר החייב מן התורה.

חיכם הרב ויינטרויב בדעתו רבות בדבר, הפנה את השאלה בעוד ליל להגר"ח קנייבסקי שהסתפק גם הוא בה ובצדדיה, עד שהחליטו להציע את השאלה לפני מרן

ה'חזון איש', הם השכימו קום להתפלל תפילת ותיקין אצל ה'חזון איש' והציעו בפניו את השאלה, לאחר שמיעת השאלה, הורה מרן זצ"ל לעשר עתה מחדש ע"י טבל ודאי שאין בו פטור לקוח, לכיון גם על האתרוג הנמצא בירושלים אצל הרב אלישיב, הדגיש בפניהם מרן ה'חזון איש' למהר לעשר לפני הזמן המשוער בו מתפלל הרב אלישיב בירושלים, שכיון שכל המתפללים יברכו על אתרוגו נמצא שאם לא נעשרנו בזמן נגרום ברכה לבטלה לרבים מן הציבור, לכך מותר וחובה לעשרו ביו"ט כדי שלא יכשלו, אע"פ שאין מעשרים מדרבנן ביו"ט, מ"מ בכגון זה אמרו חכמים; מוטב לחבר לעבור עבירה קלה, כדי שלא יכשלו מחמתו הרבים.

תיכף ומיד הלכנו להרב שלמה כהן שהיה ברשותו עצי אתרוגים, אכן לשמחתנו נמצאו בביתו אתרוג שהיה טבל ודאי, ברשותו עישרנו עם אותו אתרוג על האתרוגים שקנינו ובכללם האתרוג שהיה בירושלים, ברשותו של מרן הרב אלישיב.

למעשה דעתו של מרן ה'חזון איש' היתה נוחה מאד מאתרוג מ'זן תימני', סמך על יחוסו לברך עליו לכתחילה בלא פקפוק, כשמעיד על כך הגאון רבי חיים קלופט שליט"א ראש ישיבת 'קהלות יעקב' ב'חזון יחזקאל', שאביו הגאון המקובל רבי יואל קלופט זצ"ל שאל פעם את רבנו ה'חזון איש' על איזה אתרוג הוא ממליץ לקחת, **ענה לו ה'חזון איש': הרי יש לך אתרוג תימני!**

הריקוד האחרון בוארשא

בספר 'אני מאמין' מובאת עדות נאמנה מפי בעל המעשה: היה זה בחג שמחת תורה האחרון בגיטו וארשא, בשנת תש"ג, רק קומץ קטן נשאר בו מהקיבוץ הגדול שהיה בוארשא. כמנין וחצי יהודים התאספו במעונו של הרב מנחם זמבא הי"ד לעריכת ההקפות, לפני הקריאה הוציאו את ספרי התורה מארון הקודש והקיפו את הבימה, כולם היו אנשים שבורים ורצוצים שכולים מבני משפחותיהם, הלב היה מלא יגון, הפסוקים נאמרו בתוגה.

בין המתפללים היה הרב יהודה לייב אורליאן המחנך הגדול שהיה מנהל בית המדרש למורות 'בית יעקב', אף הוא היה שכול, אשתו ובניו הושמדו לא מכבר בידי הגרמנים הארורים. פתאום נכנס לחדר ילד כבן י"ב, דבר זה היה בו משום חידוש גדול, כי כבר לא היו ילדים כלל בגיטו, כולם הושמדו בטרבלינקה, עמד ילד יחיד זה, לקח סיידור בידו והצטרף להקפות. כאשר צעדו המתפללים בכבודות עם ספרי התורה וסבבו בהקפות, קפץ פתאום

הרב אורליאן אל הילד, חיבקו יחד עם הספר תורה שבזרועו ובלחצו את שניהם אל ליבו, **החל לשאוג בקול קורע לבבות:** "יהודי צעיר עם התורה הקדושה", פרץ בריקוד ממושך עם הילד ועם ספר התורה, ריקוד מלא התלהבות, כשהוא חוזר כל הזמן על קריאותיו: "יהודי צעיר עם התורה הקדושה", בשמחה ובעינים בורקות ונוצצות.

האנשים שהיו מסביב נסערו עד מאד מן המראה, מאליו נוצר מעגל של רוקדים סביב שלישיה זו, המחנך הדגול הילד וספר התורה, היה זה הריקוד האחרון בשמחת תורה של היהודים בוארשא. הריקוד עם הרבנו של עולם

הרב צבי הירש מייזליש בספרו 'מקדשי השם', מספר: על אירוע ששמע מכלי ראשון על שאירע בליל שמחת תורה באחד המחנות, הובילו הרוצחים באותו לילה לבית התופת חמישים בחורים צעירים שנותרו במחנה, כאשר באו אמרו להם שיכנסו לרחוץ את גופם כדי שיהיו נקיים, זה היה כידוע רק מסוה ואמצעי פיתוי לרמות את הבאים לבית התופת, כאילו הם עומדים להשתחרר.

הבחורים הללו ידעו בבירור מה צפוי להם בעוד מספר רגעים, הן התגברו על עצמם במסירות נפש שלא יעכר מצב רוחם, **אחד מהם קרא בקול:** "חברים יקרים, הרי שמחת תורה עכשיו, אמנם אין בידינו ספר תורה לרקוד עמו, אבל הרבנו של עולם נמצא עם האדם בכל מקום, הבה ונרקוד יחד עם הרבנו של עולם בטרם ננפח את נשמתנו, נחזירה ליוצרנו בשמחה".

תיכף התלכדו כולם גם יחד, החלו לשיר בקול ובמרץ בנגונים הידועים את הפסוקים: **'אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב הַקְּלָנוּ' 'נְשִׁירָה לְפָנָיו לְעִבְדָּה בְּאֵמֶת'**, החדר החל להתמלא בקול של שירה וזמרה, התלהבות הנערים גברה ועברה כל גבול, עד שהקולות היו נשמעים מתוך חדרי התופת.

השומרים הנאצים שהיו בחדר החיצוני מוכנים לקבלת הפקודה המאשרת להפעיל את מתקן הגז, שמעו בחוץ את קול הזמרה הבוקע מבפנים, הם נכנסו פנימה והשתוממו למראה הנערים העומדים על סף המוות ומוצאים עוז וגבורה בנפשם לצאת בשירה וריקודים, מפקד ה.ס.ס. הוזעק במהרה למקום, במיוחד עלה קצפו של המפקד האכזרי ועבר את גדותיו בשמעו את תשובת הנערים, שאמרו לו: "הלא בין כה וכה אנו הולכים להשמדה סופית, זו עצמה סיבת שמחתנו, שאנו מסתלקים מעולם כה שפל ובזוי, שכלבים נאציים הם המנהלים וקובעים בו את חוקיו, השמחה הגדולה ביותר עבורנו היא

היהודים הערומים שרקדו עם הרבוננו של עולם כשהכניסו אותם לתאי הגזים, זו היא שמחה אמיתית הנובעת ממעמקי הלב היהודי המרגיש בגודל עצמת המעמד. ■

מרחן הגרא"מ שך זצ"ל היה מרבה בשיחותיו לעורר את הציבור עם סיפור זה, סיים את דבריו באומרו: כל השמחות הקיימות בעולם הזה, הם כאין וכאפס לעומת השמחה הזאת של

להיפטר מאנשים שפלים אלו. ועוד סיבה נוספת יש לנו המביאה לנו ששון ושמחה, כי עומדים אנו עוד מעט להתראות ולהתאחד עם הורינו ובני משפחותינו שכבר נרצחו, הי"ד".

שו"ת חברותא

מה דין כזית הפת בלילה הראשון של חג הסוכות

רש"י: ש'ריזה מצוי בתוך המעים לדבר המתוק'. הרי יכול היה רב ששת לאכול בסוכה כזית פת מתובל בתבלין ובמיני מתיקה, אבל כזית מצה, שצריך לאוכלו כמות שהוא, שהרי אסור לבטל טעם המצה, לכך אם היה טועם ביום, לא היה יכול לאכול המצה לתיאבון בליל פסח. ע"כ

ונראה, כי מה שכתב שבמצה אין יוצאים ידי חובה במצה מתובלת ובמיני מתיקה, הכונה היא כשנותן הרבה מיני מתיקה ותבלין במצה עד שנאבד טעם המצה, אבל בלאו הכי גם במצה מתובלת יוצאים בה ידי חובה, כמבואר ב'מנחות' (כג:): שאם 'תיבלה בקצח ובשומשומין ובכל מיני תבלין כשרה, מצה היא, אלא שנקראת מצה מתובלת'. וכתבו התוספות ('פסחים' קטו.): שהטעם הוא 'דאין מן הבשמים כי אם דבר מועט' ואינם מבטלים טעם המצה. ע"ש.

ומדברי הצ"ח מוכח שאין ללמוד כזית פת שבסוכה ממצה בליל פסח לענין 'אתי רשות ומבטל למצוה' וממילא מותר לערב עם הפת לפתן וכיוצא ואין צורך לאוכלו בפני עצמו.

ובספר 'מועדים וזמנים' (א' סוכה' פו) כתב לצדד: אם יוצאים ידי חובה בסוכה בכזית פת שיש בו תערובת לפתן, כגון: דגים וסאלאט וכדומה. ע"ש.

ונראה, שכדאי להחמיר בזה לכתחלה. אבל בדיעבד העיקר שיוצאים ידי חובה בכזית פת שמעורב בו לפתן. וכדברי הצ"ח הנ"ל.

בסיכום: מעיקר הדין יוצאים ידי חובת אכילת כזית הפת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות גם כשיש בו תערובת לפתן של סאלאט, או דגים וכיוצא בזה. ומכל מקום, לכתחלה נכון לאכול כזית הפת בלי שום תערובת לפתן, אבל טיבול במרק וכיוצא בזה, אין בו חשש כלל. ■

'סוכה' (שם). ולכאורה יש לומר; כיון שאין גזרה שיהיה למחצה, יש ללמוד שכשם שאסור לאכול המצה עם לפתן, משום דאתי רשות ומבטל למצוה, כמבואר ב'פסחים' (קטו.), הוא הדין לכזית פת שאוכל בסוכה, שצריך לאכול אותו לבדו בלי תערובת של לפתן. וכמו שכתב כיוצא בזה הפרי מגדים' (תרלט 'אשל אברהם' ס"ק טו), שאין יוצאים ידי חובת אכילת כזית פת בלילה הראשון של סוכות בלחם הנילוש במי פירות, כשם שבמצה אינו יוצא ידי חובה במצה עשירה (כדאיתא ב'פסחים' לו.). אולם יש לדחות ולומר: שדוקא במצה יש דין מיוחד שצריך שיהיה טעם מצה בפיו ולכן אמרו (ב'ברכות' לח:): שאין יוצאים ידי חובה במצה מבושלת, משום שטעם מצה בעיניו וליא. ולכן אמרו עוד (משנה 'פסחים' י:): 'אין מְפַטְרִין אַחַר הַפֶּסַח אֶפְיָקוֹמָן' וזהו כדי שישאר טעם המצה בפיו, כמבואר ברמב"ם ('מצה' ח ט). אבל פת שאוכל בסוכה, אין בו שום שינוי מהפת הנאכל כל השנה ולכן דיו שאוכל כזית דגן אפילו שאוכל עמו לפתן ואפשר שאפילו בנילוש במי פירות, יוצא ידי חובה.

והנה ב'פסחים' (קח.) אמרו; שרב ששת היה יושב בתענית בכל ערב פסח, משום שאיסטניס היה ואם היה טועם ביום לא היה יכול לאכול בערב. ולכן היה צם כדי שיוכל לאכול המצה בליל פסח לתיאבון. (וכיוצא בזה אמרו על רבי יהודה הנשיא ב'ירושלמי' ריש פרק 'ערבי פסחים'). והקשה הצ"ח ('פסחים' שם): שאם כן, למה לא התענה רב ששת גם בערב חג הסוכות, שהרי גם בלילה הראשון של חג הסוכות חובה לאכול כזית פת בסוכה מדאורייתא וכדילפינן ב'סוכה' (כוז)? ותירץ: הואיל שאמרו (ב'מגילה' ז:): 'רווחא לבסימא, שכיחא' (ופירש

שאלה: האם יש חובה לאכול את כזית הפת בלילה הראשון של חג הסוכות ללא תערובת של לפתן, כדין אכילת כזית מצה בליל פסח?

תשובה [מתוך שו"ת 'יחווה דעת' ד לז]: במסכת 'סוכה' (כוז.): 'אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק: "נאמר כאן "תְּמַלְשֵׁה עֶשְׂרֹן" (ויקרא' כג.) ונאמר "תְּמַלְשֵׁה עֶשְׂרֹן" בחג המצות; מה להלן לילה הראשון חובה, מכאן ואילך רשות, אף כאן, לילה הראשון חובה, מכאן ואילך רשות'. ע"כ. וב'ירושלמי' 'סוכה' (ב ז), הובאה דרשא זו ולאחר מכן אמרו: 'חבריא בעי אומריהם: "מה להלן עד שיכנס למצה בתאווה. (שאסור לאכול סמוך למנחה עד שתחשך, כדי שיאכל המצה לתיאבון, כדאיתא במשנה 'פסחים' צט:): (ובגמרא שם). הכא נמי, עד שיכנס לסוכה בתאווה". רבי זעירא בעי: "אי מה להלן, עד שיאכל כזית מצה, הכא נמי, עד שיאכל כזית דגן בסוכה"'.
וכתב על זה ה'אור זרוע' (ב שא):

והואיל ולא איפשיטא אזלינן בה לחומרא. הלכך צריך להיכנס לסוכה בתאווה וצריך שיאכל כזית דגן.

וראה עוד ב'דרכי משה' (תרלט ד). וכן כתבו הפני יהושע' וה'קרנן נתנאל' דנקטינן לחומרא בכל זה.

(ועיין בחידושי הריטב"א 'סוכה' כז. בשם רבו, דלא ילפינן מחג המצות אלא שיאכל פת בסוכה. אבל לענין השיעור אין שיעוריהם שוים. כי במצה שנאמר בה אכילה, סתם אכילה בכזית. אבל כאן שהחוב מדין סוכה, צריך להיות יותר מכביצה שיהיה עליה דין סעודה. ושוב חזר בו ואמר: כיון שאנו למדים מחג המצות, אנו למדים לגמרי משם ומכיון שאכילת מצה בכזית, אף כאן בלילה הראשון של סוכות בכזית. ע"ש. וראה עוד בהר"ן

עני המהפך בחררה בקנית דירה

תקציר התשובה:

העולה לדינא: ראובן לא צריך לפרוש מקניית הדירה בגלל טענת לוי שזה נחשב 'עני המהפך בחררה' שאסור ליטלה ממנו, ואפילו מצד מדת חסידות אין כאן, והרי המקח קיים בידי ראובן.

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

עונה לשאלות בנוגע לזמרים מחטיאי הרבים

אפילו בפני גברים ולשיר בסתם יום של חול?! יש היתר? מאיפה בא ההיתר הזה? ולקחת כלי זמר וכלי שירה. האם היתרו? שיראו לי, מי הרבנים שהתירו לשיר פסוקים?! שיביאו לי פסק! זה לא רק משיר השירים, לא רק שיר השירים שזה ודאי אסור, כולם כתבו שזה חרם נורא מי ששר פסוק של שיר השירים, כי זה כולו קדש קדשים על התורה עצמה. הם לוקחים פסוקים ושרים אותם. או שהם בודים מליבם כל מיני מילים ותיבות ממוחם הקודח ושותה לשוכרה וממציא מילים. ואתה רואה שאין שמה קשר בין המילה הקודמת למילה שאחריה. אז מה זה חסידים בכלל? והחסידים האלה, זה הכל זיוף, אם כבר אלה שנקראים חסידים הם הביאו אותם מכל תרבות יוון, מכל מיני... כבר דיברו איתי אנשים שמבינים במוזיקה ואנשים הכי ידענים באוניברסיטאות אפילו ואמרו לי הרב זה שערוריה נוראה והוכיחו לי שהכל בא מהתרבות היוונית, או התרבות האמריקאית, שירי הפופ והדיסקו וכל מיני שירים של ה' ישמור! שירים שחורים כאלה, כל מיני ג'ז ואחרים ואתה רואה, עצם זה שהם צריכים את התאורה... **הרב אמנון:** מדהים. האם ניתן לשיר את השירים של הזמרים הפסולים, אלה שמופיעים בערבי שירה אפילו בהפרדה ובודאי אלה שמרקידים מעורב, או אלה, כמו שהרב אמר, שהם לא מקפידים על המחיצה אפילו בחתונות שהם לכאורה כשרות, האם ניתן לשיר את השירים שלהם בלעדיהם

הרב מוצפי: סליחה על הבורות, הכוונה שהם חיברו?

הרב אמנון: כן.
הרב מוצפי: ודאי שלא. כי ברגע שאדם שומע את השיר הזה, הוא נזכר באותו זמר ומעשיו המכוערים, זה א' ב' - ברגע שאנחנו נתיר לשמוע את השירים של אלה, ז"א אנחנו מסכימים איתם.

הרי הגמרא אומרת להבדיל, על אלישע אחר, שלא זכה שייגידו את דברי תורתו חוץ מרבי מאיר שלמד את תורתו, 'רימון מצא, **תוכו אכל קליפתו זרק!** אצל דואג האדומי שהיה גדול ישראל, הם לא יגיעו לקרסוליו של דואג האדומי ואחיתופל שהיו סופרים 300 הלכות במגדל הפורח באויר. עליהם אמר הנביא; "**אֵיזָה סֵפֶר אֵיזָה שֶׁקָל אֵיזָה סֵפֶר אֵת הַמְּגִדָּלִים?**" (ישעיה לג) כמה תורה היו

וגם אנחנו רואים את התוצאות, נלך אחרי מבחן התוצאה, אלה - מה יצאו מהם, מי הבנים שלהם - בני תורה? תראה לי זמר אחד שנהפך להיות איש קדוש, נהפך להיות עובד ה', שיודע שו"ע, אחד כזה ליץ, כזה מותר לשמוע אותו? מותר ללכת אחריו, מותר להלל אותו?

היום עוד דבר נראה, הזמרים נהפכה להיות אלילים, החליפו לנו את הרבנים, החליפו לנו את גדולי התורה ואת הצדיקים, בזמרים. נהיו הזמרים, כך שאם אדם רוצה לעשות איזה אירוע, אז הוא צריך להביא איזה זמר, איזה לה קה כדי שתמשוך את הקהל. בושה וחרפה! מי שאומר דבר כזה, זה שקר! הנסיון מוכיח, שאם החכם יש לו מה לתת דברי תורה והוא מדבר מהלב והוא אוהב את ישראל, שהוא מופיע, מספיק שהוא יופיע לבד שיביאו אליו עשרות אלפי אנשים, צריך את הזמר הזה הנתעב?! סליחה על הביטוי, שהוא בא ומוכר את יהדותו את נשמתו בעד שקלים בזויים, בעד כמה מעות הוא מוכר את משפחתו ואת כל קרוביו וכולם הולכים לטמיון, אחד כזה יכול לגדל ילדים? הוא רואה את האשה בכלל? הוא רואה את הבית, יש לו בית בכלל? מה נשאר מהם? כלום. הם כל הזמן מרקדים ממקום למקום, עולים על המטוסים ונוסעים ממדינה למדינה. אלה הפכו להיות המתרבתים שלנו, אנשי התרבות שלנו ואנשים מפזמים את מילותיהם, זה נורא ואיום. אתה שומע את הנוער, את הילדים הקטנים איך שהם מדקלמים את מה שהם שרים, או את המילים שלהם. והם מחקים אותם, זה הפך להיות... זה שערוריה! וצריך לעצור את זה מבעוד מועד. זה דבר מאד מאד חמור.

הרב אמנון: כבוד הרב, יש מושג כזה זמרים חסידים?

הרב מוצפי: האמת שאגיד לך, אני משתומם, בדור שלנו הכל הפוך, אנחנו אומרים בתפילה: "על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל" מה זה צדיקים מה זה חסידים? ובכן, אנחנו אומרים בראש השנה ויום הכיפורים, צדיקים ישמחו וישירים יעלוזו וחסידים ברינה יגילו, אז הגמרא מתארת מה פירוש צדיק. צדיק עושה לפי הצדק. עושה את ההלכה ככתבה וכלשונה בלי לזוז ימין, או שמאל. חסיד עושה יותר מהחובב שלו. יש דבר כזה זמר חסיד? האם היתרו לאדם יהודי בכלל, שמקיים שו"ע להופיע בכלל

בהמשך לראיון שהובא בשבוע שעבר הרב אמנון: אני אגיד לרב, כמה שאלות שנשאלתי ואנשים רוצים תשובות. אז איזה שירים מותר לשמוע כבר למדנו ואיך נבחין בין כשר ומה לא. היום איך אנחנו נגדיר מה כשר ולא, לפי הניגונים שאנחנו יודעים, לפי מה שאנחנו שומעים.

הרב מוצפי: אז יש, השאלה נחלקת לשני חלקים - לאנשים ולשירים. האנשים ודאי שאותם ליצים שהם מופיעים בכל מיני מקומות וגם במקומות שכביכול יש מחיצות אבל המחיצות פרוצות והנשים עוברות לאנשים ואנשים רואים את הנשים ודאי שיש זמרים כאלה הם פסולים ואסור לשמוע אותם

הרב אמנון: וזה הרב מדבר כמובן בחתונות...

הרב מוצפי: בחתונות.
הרב אמנון: לא בערבי שירה
הרב מוצפי: לא, בודאי! בערבי שירה זה חמור מאד, כיון שאני אגיד עוד דבר; הרי ידוע שכל גדולי ישראל, לפני עשר שנים הוציאו פסק הלכה, גם האשכנזים וגם הספרדים, זה שלשים מגדולי הרבנים הספרדים שאסרו את כל ערבי השירה ושיירי חסידים וכדומה ואמרו שאסור ללכת אליהם ואסור לשמוע את הזמרים האלה, אז אם זה פסול לפני שלשים רבנים מישראל מי יכול לבטל את דבריהם? הרי אין בית דין יכול לבטל דברי ב"ד חברו, אא"כ גדול ממנו בחכמה ובמנין. אז כשיבואו גדולים פי כמה מהם ואין לנו, כבר חלקם בחיים, הלכו לעולם האמת, כשחתמו על הפסק דין הזה, זה דבר שלא צריך פסק דין. שאל אותי יהודי מאיפה המקור, אמרתי לו אוי ואבוי שאנחנו צריכים להביא מקור לדבר שהוא ביסוד היהדות, שאסור לגברים ונשים להתערב ביחד, שאסור לשיר שמה, הגמרא אומרת 'זמרן גברי וענין נשי' כאש בנעורת - יש שירה שאפילו לא ביחד שרים, אלא איזה בית שר הגבר והפזמון עונה אשה, זה ה' ישמור הגמרא כותבת על זה קללות איומות ודברים נוראים, אז ראינו בלי סוף שיש בזה דבר חמור מאד, אז אנחנו צריכים לנמק ולצטט את המקורות של האיסור?! מה, איפה נשמע דבר כזה. עוד מעט יגידו לי מאיפה אסור לחלל שבת, מאיפה כתוב אסור לאכול בשר חזיר, מה, אנשים כבר איבדו את השפיות. יש גבול לכל תעלול, יש גבול! זה לא יתכן. אז מה, גברים ונשים?

לומדים? הגמרא בסנהדרין אומרת; השומע מהם דברי תורה יגידו: לא ער לו ולא עונה, 'לא ער בבנים. ולא עונה בתלמידים'. שואלים מה השמועה? דוד המלך שואל אולי יגידו גם אל בר-מינן חוץ מכם, יחטאו, אני אומר את זה בלשון נסתר ויסח אותו מאהל, איזה אהל? אהל של תורה. שלא יזכירו אפילו דבר תורה שלהם.

דואג האדומי כמה תורה היה להם? בלי סוף! ואחיתופל? בכל זאת, ברגע שנטרדו מהעולם כל זה, בגלל שדיברו לשון הרע על דוד המלך! על אחת כמה וכמה אלה, מחטיאי הרבים נקראים. מחטיא הרבים צריך לדעת, אני אומר לכם את זה, אני אומר את זה מנהמת ליבי; אלה ציידים נפשות, הם - גיהנם כלה והם אינם כלה, כי הם מחטיאי הרבים, הם משמיעים שירה ברבים ומחטיאים את הבנים ואת הבנות ומהם לומדים הבנים והבנות ללכת אחריהם ואני לא יכול פשוט לתאר מה שבאים אלי, כי אחרי זה באים אלי ההורים המסכנים, או הבעלים.

שני בעלים היה לי השבוע, שבוע שעבר, אחד בבקר השכם, אני יוצא עם ציצית ותפילין מהבית, הוא תופס אותי בכביש מחכה לי, מתחיל לבכות שאשתו יצאה לתרבות רעה, פתאום. באותו ערב, באותו יום, זה היה יום רביעי בערב, אני בא לנסוע לחולון - לשיעור שלי בחולון, אני הולך להתפלל מנחה, כי לא היה לי מקום אחר, הלכתי לויז'ניץ להתפלל מנחה, אני יוצא משם הולך אחרי בן אדם, רודף אחרי, הרב אני יכול לדבר איתך? דבר. בוכה לי, אותו סיפור. איש צעיר שאשתו הצעירה אומרת לו: "אני החלטתי לראות את העולם ואני הולכת לדרך אחרת". מה קרה? לשני אלה, מערבי שירה. הלכו לשירים, שמעו את הזמר, "אני .. עליו, אני .. אותו, אני מוכנה את כל כספי לתת לו, את החיים שלי, את הנשמה שלי, אני אתן בשבילי!" נשים דעתן קלה, מי התיר לנשים לצאת, כל כבודה בת מלך פנימה, יוצאות לשם, שומעות את השירים האלה, שומעות את הזמרים האלה, מה הוא מדבר, שום תוכן של קדושה, אם היה באמת מחזק, כמו שהם מתארים לרבנים ומרמים. והם מצטבעים להגיד שבזוה הם מושכים, אז היו רואים באמת איזה סחף לכיוון הקדושה, אנחנו רואים להיפך! אנחנו רואים שזה הולך רק אחורה וכל הנוער הנושר הזה! אתה יודע כמה ישיבות נפתחו עכשיו, אנחנו בעצמנו פתחנו כמה ישיבות לנוער נושר, לפני שישור לגמרי כדי להחזיק אותם. זה הכל, פרי הביאוש של ערבי השירה האלה.

הרב אמנון: יש אחד מהזמרים שאתמול הודיע שהוא מחזיר בתשובה יותר גדול ממני בשירה.

הרב מוצפי: מאד והוא מחזיר יותר

מכולם לכיוון ההפוך הוא מתכוון, לכיוון של גיהנם הוא מחזיר אותם.

הרב אמנון: כן, כבוד הרב עוד שאלה, האם מותר לזמר לשיר ברדיו, או בטמבלוויזיה, בין כאורח שהוא מוזמן לשיר ובין לקידומו האישי?

הרב מוצפי: קודם כל הכלים של הרדיו והטלוויזיה הם פסולים כיון שמנהלים אותם אנשים לא כשרים בהמעטה, בלשון המעטה אני אומר.. וכל מטרתם זה להתלוצץ. וגם כשהם מביאים מישוהו בעל רוחניות זה כדי שישמש להם עלה תאנה, למה שהם עושים. ואם תאמר אז איך אני, למשל אישית, בן ציון מוצפי למשל מופיע ביום שישי ברדיו מורשת? קודם כל זה מחלקה מורשת מחלקה בפני עצמה שהיא נפרדת מכל המחלקות של הרדיו.

ושנית - התייעצתי עם כמה גדולי הדור אשכנזים וספרדים ואמרו לי להמשיך עם זה כי זה מקרב הרבה וזה הטיפה ביים שיש לנו היום איזה כלי שאפשר לשמוע אותו ברחבי הארץ וגם ברחבי העולם ולהציל מה שניתן להציל, אז אני עושה את זה רק בשביל להציל ולא לשום תמורה. אבל ללכת נטו בשביל שירה וזמרה? והשירה הזו אין בה שום קודש, שיבואו ישכנעו אותי שיש להם בשירים שלהם איזה עבודת ה', איזה שבח של הקב"ה, לקחו שיר של רבי יהודה הלוי, רבי ישראל נג'ארה, רבי שלמה אבן גבירול, אלה היו קדושי עליון תראה הרשב"א מה כותב על זה, הרשב"א יש לו תשובה שרצו לבטל בימים נוראים איזה פיוטים משלהם, שזה מאריך את התפילה, הוא יצא נגד זה בשצף קצף, אמר שהם קדושי עליון היו ואנחנו שקוראים את הפיוטים שלהם, גם הרשב"א אומר את זה על עצמו, אנחנו נחרדים מיום הדין ואנחנו יודעים את הקדושה שלהם. אז זה אדם מרגיש חרדה, מי קורא את השירים ואת הפיוטים של רבי שלמה אבן גבירול ולא מזיל דמעות בימים נוראים. מישוהו מזיל דמעות מהשירה של אלה? אולי מזיל דמעות על שלא הכיר אותם לפני כן והיה נמשך אחרי התועבות של העולם הזה עוד ועוד! והראיה; אנחנו רואים אחרי זה, הם רק מתדרדרים ולא נעשה מזה שום דבר של תועלת.

הרב אמנון: ערב של דינר, או התרמה, מכשיר את הערב להיות מותר שיופיעו בו זמרים?

הרב מוצפי: לא שמענו מימינו שבשביל ממון מותר למכור את התורה. משה רבנו לפני מותו, כשהקב"ה אמר לו אני נשבעתי שאתה לא נכנס לארץ, הוא ענה לקב"ה, יאבד משה ואלף כמותו ולא קוצו של יוד מהתורה. ז"א; אין לנו שום היתר בשביל להכשיל, או להרוס נשמות, או למכור את התורה בשביל איזה ממון, או איזה דבר של קדש.

הרב אמנון: אז מובן כמובן שזמר שמזמינים אותו בערב פרטי לשמח את האנשים מסיבה כלשהי שהיא לא מוגדרת כמצוה אפילו עם ישיבה נפרדת ומחיצה גמורה זה אסור לחלוטין.

הרב מוצפי: בודאי שזה אסור.

הרב אמנון: את מי אנחנו יכולים בעצם היום להזמין לחתונות וסעודות מצוה כמו שהרב הגדיר?

הרב מוצפי: רק זמרים שהם יראי שמים, שהם נזהרים לא ללכת לאירועים מעורבים, לא לשיר במקומות מעורבים ולא ללכת לא בטח לא לערבי שירה ופיוט שנמצאים, שיש בהם גברים ונשים ולא לחתונות שיש שמה תערובת. אלה שמקפידים - אותם אנחנו נקח.

הרב אמנון: ומי שנכשלו פעם ופעמיים לפני כן

הרב מוצפי: יש גמרא מפורשת, טבח, הכונה שוחט שנתפס שוחט טריפה, פעם אחת נתפס, למה? זה תפקיד ציבורי. צריך לדעת שאיש ציבור אין דינו כאיש מהשורה, מצבו חמור שבעתים! שליח ציבור רב, תוקע, מוהל שוחט, כל אלה נקראים כלי קודש. אלה ברגע שנתפסו פעם אחת בעבירה, נופלים, יורדים מהמדרגה. לא צריכים אפילו התראה. מתי הוא חוזר - הגמרא אומרת; עד שילך למקום שלא מכירים אותו, אז, זה היה בשביל כסף הוא עשה דבר כזה - ויחזיר אבידה בדבר שהוא לא ידעו שהוא מצא אותה.

אז נראה אותו שיש לו מסירות נפש לעשות תשובה, תשובת המשקל, אז או שיבוא לפני בית דין של שלשה צדיקים וחסידים ויעמוד לפניהם ויתודה ויחלוץ מנעליו וילך ארבע אמות יחף ויקרא וידוי ויקבל על עצמו מלקות, ארבעים מלקויות חסר אחת ויאמר חטאתי עויתי פשעתי ויקבלו אותו בתשובה.

הרב אמנון: זה נכון להיום גם?

הרב מוצפי: נכון להיום!

הרב אמנון: ז"א; כל זמר שרוצה לחזור בתשובה..

הרב מוצפי: הוא חייב וידוי, הוא צריך לבוא בפני בי"ד כיון שעבר על דברי תורה ועבר על דברי חכמים והוא צריך לבוא בפני בית דין של שלשה תלמידי חכמים יראי שמים, יחלוץ מנעלים, לומר לפניהם וידוי ולהתוודות על מה שעשה ויקבל עליו יותר שלא ישוב לכסלה וילך ארבע אמות ויקבל מלקות ארבעים ויעשו לו התרה ואז יהיה מותר לבוא בקהל.

הרב אמנון: וזה אפילו אם פעם אחת, כל שכן אם זה עשרות פעמים...

הרב מוצפי: ודאי! מה זה פעם אחת? אמרנו שאפילו שוחט שיצאה מידו טריפה פעם אחת, שהטריף בהמה ואמר שהיא

חלקה, הוא כבר נפסל. כל שכן כאן.

הרב אמנון: אז הזמרים האלה שהם חטאו והכל.. אז אין אפשרות לשמוע את הדיסקים שלהם?

הרב מוצפי: היום ברגע שהם ממשיכים במעשיהם המכוערים, אסור לשמוע אותם. זה ברור כשמש!

הרב אמנון: מותר לשבור את הדיסקים שלהם?

הרב מוצפי: מצוה! מה זה מותר? מצוה לרסק את זה. ולא להתחשב בכל מה שאומרים בחוץ. וכל הליצנים למיניהם שיתלוצצו! גם על משה ואהרן התלוצצו בדור המדבר. אסור לשמוע, ואסור! אדרבא - "לא תגורו מפני איש" (דברים א).

הרב אמנון: ואם שוברים רבבים זה עוד יותר קידוש ה'!

הרב מוצפי: קידוש ה' הכי גדול, למען "ישמעו ויכארו", התורה אומרת: "נְכַל הַעַם לְשִׁמְעוּ ויִכְאֹוּ נְלֹא יִזְדוֹן עוֹד" (דברים יז).

הרב אמנון: זו לא קיצוניות?

הרב מוצפי: איזה קיצוניות, זה התורה עצמה, זו התורה עצמה.

רבינו עובדיה יוסף עצמו בספרו יביע אומר כותב, מביא את מה שהביא מרן בחושן משפט "לא תגורו מפני איש" לא תאגרו, הגמרא מביאה את דברי הגמרא בסנהדרין, 'לא תאגור דברייך מפני איש'. מה זה תאגור? לפעמים הרב רואה דבר תקלה, שותק, אומר לא ישמעו לי! ובגלל זה אח"כ עושים עבירה יותר חמורה. כך כותב הרב פלא יועץ; שזה דרכם של עמי הארץ. הם אורבים לרב מסתכלים - הרב

שתק, עושה יותר חמור. מחר מביא עוד יותר, בהתחלה מביאים מים לבית הכנסת, אח"כ מביאים גם סודה, אח"כ גוזו, אחרי גוזו, בא גם כן בירה, אחרי הבירה אם הרב שתק, מביאים גם משקאות חריפים, מתחילים להשתולל ולהשתכר ולדבר באמצע התפילה. ככה זה, אז אם אתה לא עוצר את זה מבעוד מועד, אז הוא אומר "לא תגורו" - 'לא תאגור', מה זה לאגור? אני אשאיר אצלי את התורה ולא אגיד אותה לאחרים. עובר על לאו מהתורה; "לא תגורו מפני איש", לא תאגור דברייך מפני איש. יש לך מה לענות על הדברים - תענה מיד! ואל תשאיר את זה כך, שזה יהיה בטעות.

הרב אמנון: עכשיו, מי שהזמין מתוך כוונה לקרב מישהו.. היה מקרה, שאני אמרתי שהאדם הזה הוא לא כשר ולא להביא אותו והחליטו המארגנים כן להביא אותו. ואחרי שהוא הופיע שמה, עשו מלחמה; כאילו יש מלחמה ביני לבין הרב עובדיה יוסף. כאילו הרב עובדיה יוסף החליט להביא ואני אמרתי שהאדם פסול, לפי הכללים שהרב אמר כעת כנ"ל ובכל אופן הביאו אותו. אני לא מדבר כרגע על הקטע הראשון, אני מדבר על הקטע שאחרי, הבן אדם (ציון גולן) לאחר מכן עבר בפרהסיא על דבריו שהתחייב לרב עובדיה יוסף ולכולם בשידור ישיר! ויש חוץ מכבודו ולא אלמד אותו את הדבר הזה, אבל יש דבר שנקרא 'אולפן השקוף' שמופיעים גם בשפת הים, לפני אנשים..

הרב מוצפי: אוי ואבוי!

הרב אמנון: והוא הופיע שמה (ציון

גולן) לפני שלשה ימים ושר שיר 'רחמן רחם עלינו'.

הרב מוצפי: אוי ואבוי. למדנו את זה השבוע בהלכות סליחות; שאם הוא צועק בסליחות ולא מתכוון למה שהוא אומר, כך כותב הרב חיד"א, מהפך מידת הרחמים למידת הדין. אז זה בדיוק אותו פסוק שהוא.. אוי ואבוי. כל כך חמור, אז על אחת כמה וכמה זה, ודאי דבר אסור.

הרב אמנון: עכשיו, מצוה וחובה על האנשים האלה שהזמינו אותו ונכשלו אנשים בהבנה שהוא באמת יחזור בתשובה, היום שברור להם שהוא לא חזר, חובה עליהם לפרסם את גנותו ברבים? או להשאיר את הטעות כאילו הוא הוכשר על ידי הרב עובדיה?

הרב מוצפי: זה שבחו של אדם. וזה, היינו; שהגמרא אומרת: 'מודים דרבנן, היינו: שבחייבו', שטועה ואומר טעיתי. שאומר: "אני הכשיל אותי פלוני וכך וכך עשיתי". כך ראינו לאורך כל הדורות הרבה מגדולי ישראל והרבה בני דין שהטעו אותם אנשים ואח"כ חזרו בהם והודיעו ברבים שהאיש הזה פסול. עכשיו כאן מדובר, לא בתלמיד חכם, אלא ביהודי "ירא אלקים" שהוא חשב והיתה לו מגמה טובה והוא הלך שולל אחרי הרמאי הזה והביא אותו והזמין אותו ועשה מה שעשה, עכשיו הוא צריך להודות בטעותו ולהודיע קבל עם ועדה, בהחלט הוא חייב להגיד! "אני נכשלתי ואני מודה על האמת". ואדרבא זה שבחו, זה מעלתו. שאדם יבוא לבקש מחילה.

שאר תשובות הרב באתר: www.shofar.net

מבצע!
סט לכל יהודי

ארבעת המינים ממתיים ע"י אברכים יראי שמים במחיר מסובסד
בהכשר הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א

סט מהודר א' - 129 ש"ח
סט מהודר - 69 ש"ח
סט כשר - 39 ש"ח

המחירים לאברכים ולסיסטונאים

054-2080181 / 054-7311778

האדמו"ר מקוצק 35 פינת רבינוביץ 7 בני ברק.